

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne takke for den brede støtte til beslutningsforslaget og for den lødige debat, der har været ført.

Danmark kan med sin deltagelse i FN-indsatsen i Etiopien/Eritrea yde et værdifuldt bidrag til at afslutte en konflikt på Afrikas Horn, der har kostet mange menneskeliv, formentlig over 50.000, og som har forårsaget massive flygtningestrømme og haft en negativ udvikling på den økonomiske og politiske udvikling i disse lande. FN-styrken kan bidrage til at skabe den fornødne stabilitet, som igen er en nødvendig baggrund for de egentlige forhandlinger om en fredsftale. Sådanne forhandlinger er vanskelige. Der er stor mistro mellem parterne, men udsendelsen af FN-styrken og den samtidige tilbagetrækning af etiopiske tropper fra eritreisk territorium fremmer, at en fredsftale kan opnås.

Jeg kan oplyse, at efter fredsforhandlingerne i Algier den 23.-27. oktober forbereder den algeriske OAU-mægler og mæglerne fra EU og USA at starte et penduldiplomati mellem de to hovedstæder Addis Abeba og Asmara. I aften mødes den eritreiske præsident i Rom med mæglerne. På mødet i Algier fik parterne forelagt opgavebeskrivelser for tre kommissioner, som foreslås nedsat, og som skal behandle henholdsvis grænsedragning, krigsskadeerstatning og søge at udrede årsagerne til konflikten.

Operationen i Etiopien/Eritrea er vigtig for FN's konflikt- og fredsforebyggende og fredsbevarende indsats i Afrika, og for FN's rolle i Afrika. Der er tale om en klassisk fredsbevarende operation, der har til formål at skille to parter, som egentlig ikke længere ønsker eller har råd til at kriges.

Det danske bidrag vil være en understregning af den høje profil, man har i SHIRBRIG-samarbejdet. Det vil samtidig være SHIRBRIG's første egentlige mission, den første gang hele konceptet skal stå sin prøve. Jeg er overbevist om, at vi sammen med Holland og Canada kan yde en værdifuld og velkoordineret indsats.

Jeg vil også godt fremhæve, at et dansk bidrag styrker det danske FN-engagement på det fredsbevarende område. Vi har i øjeblikket ikke udsendt egentlige styrker til FN-operationer. Det væsentlige er selvfølgelig ikke hensynet til FN eller til SHIRBRIG; det væsentlige er, at vi kan yde et vigtigt bidrag til fred og stabilitet i et område, som er hårdt plaget, og jeg er glad for,

at der er forståelse for det i Folketinget. Jeg tror også, der vil være forståelse for det i den danske befolkning.

Der forestår nu et udvalgsarbejde, hvor vi meget omhyggeligt skal dykke ned i ikke mindst minefaren og andre risici for mandskabet. Jeg kan oplyse, at regeringen for sin del ikke er kommet let til denne beslutning. Vi har meget nøje vurderet netop de risici, der var forbundet med et dansk bidrag, og har fundet, at det var forsvarligt at foreslå et dansk bidrag. Det vil forsvarsministeren også komme nærmere ind på.

Hr. Peter Skaarup sagde, at han ønskede sig, at OAU skulle påtage sig et større ansvar, og det er jeg sådan set enig i. Men OAU har spillet en væsentlig og en konstruktiv rolle her. Det er under OAU's ledelse og med OAU som nært tilknyttet aktør, man har kunnet indgå en våbenhvile, og jeg håber, at OAU i de kommende år vil udvikle sig til en organisation, der kan tage et større ansvar for både konfliktforebyggelse og konfliktløsning i Afrika. Afrika har hårdt brug for det.

Men netop SHIRBRIG er jo en idé, som rækker videre end det, at det skal være de lokale, der løser de lokale konflikter og bidrager til fredsbevaring. SHIRBRIG er jo netop en langt større idé om, at vi stiller nogle styrker, som er rede til hurtig udrykning, som er veltrænede og meget hurtigt kan gøre en indsats, til FN's rådighed, og denne idé om SHIRBRIG, som nu skal prøves af for første gang, kan ikke erstattes af, at man udelukkende anvender fredsbevarende tropper fra nabostaterne. Det kommer i anden omgang, fordi SHIRBRIG-indsatsen jo i hele sin tankegang er af kortere varighed, så netop fordi der er tale om SHIRBRIG, er hr. Peter Skaarups argument ikke holdbart.

Den rapport, der kom her i år 2000 til FN, nemlig Brahimirapporten, som diskuterede FN's indsats ved fredsbevaring, nåede netop til det resultat, at hvad FN mere end noget andet har brug for, er veltrænede styrker, der kan sættes ind med hurtigt varsel, efter at FN's Sikkerhedsråd har truffet sin beslutning. Det, vi gør her, er et eksempel herpå, og det har derfor principiel betydning, langsigtet betydning for FN's virkemåde.

Forsvarsministeren vil nu svare på en række vigtige spørgsmål, der specielt vedrører forsvarrets rolle.